

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712212829
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712212829.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou: Tomáš Kušník, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: U. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XX/XX, Q., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, obaja právne zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. S. XA J., v konaní o zaplatenie 3.994,27 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/102/2013-161 zo dňa 19. 12. 2013, čo do výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 10C/102/2013-161 zo dňa 19. 12. 2013 vo výroku, ktorým zaviazal žalobcu nahradiť žalovanej trovy konania v sume 457,52 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v I. O., a.s., pobočka J., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX pod VS: 8356513 a vo výroku, ktorým vo zvyšku uplatneného nároku konanie zastavil, p o t v r d z u j e.

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 10C/102/2013-161 zo dňa 19. 12. 2013 vo výroku, ktorým zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania v sume 662,70 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v I. O., a.s., pobočka J., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX pod VS: 8356513 m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v sume 30,13 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v I. O., a.s., pobočka J., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX pod VS: 8365613, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vedľajší účastník na strane žalovanej j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 100,28 Eur na účet právneho zástupcu Tomáš Kušník, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 561,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 08. 2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 09. 2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 10. 2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 20. 11. 2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 12. 2009 do zaplatenia, vo

výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 01. 2010 do zaplattenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 02. 2010 do zaplattenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 03. 2010 do zaplattenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 04. 2010 do zaplattenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 56,10 Eur od 21. 05. 2010 do zaplattenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku uplatneného nároku konanie zastavil. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania v sume 457,52 Eur a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 662,70 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, všetko na účet právneho zástupcu žalovanej a vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cífru, vedený v I. O., a.s., pobočka J., číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX pod VS: 8356513.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalovaná nezaplatila právnomu predchodcovi žalobcu, pôvodnému veriteľovi SLSP, a.s. so sídlom v Bratislave riadne a včas sumu 561,00 Eur, a to v zmysle Zmluvy o splátkovom úvere č. 0351679756. Zmluvu uzatvorila žalovaná ešte s jej nebohým manželom v roku 2003. Vzhľadom na charakter zmluvy, a to zmluvy úverovej, prvostupňový súd posúdil jej právny režim podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, tiež s prihliadnutím na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl.. Spolu so zaviazaním na zaplattenie nepremičanej žalovanej istiny prvostupňový súd žalovanú zaviazal aj na zaplattenie jej príslušenstva, a to úroku z omeškania v zmysle ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 15.01.2009. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby okresný súd vo zvyšku uplatneného nároku konanie pri aplikácii ust. § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil.

O trovách konania (výroku napadnutom odvolaním) rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. vychádzajúc z toho, že obaja účastníci mali vo veci úspech len čiastočný. Žalobca, pokiaľ išlo o istinu, podaním zo dňa 03. 10. 2013 obmedzil žalobou uplatnený nárok o 86 %. Reagoval tým na námietky žalovanej strany, a preto takéto obmedzenie bolo nutné posudzovať ako jeho neúspech. Žalobcovi bola priznaná istina vo výške 561,00 Eur, čo predstavuje 14 % z pôvodne uplatneného nároku. Čistý úspech žalovanej potom predstavuje rozdiel medzi úspechom a neúspechom (úspech 86 % - neúspech 14 % = 72 %). V danom prípade tak žalovaná, ako aj vedľajší účastník vystupujúci na jej strane mali rovnakého právneho zástupcu a obaja majú proti žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 72 %, čo predstavuje čistý úspech žalovanej strany oproti prevažnému neúspechu žalobcu v danom konaní. S poukazom na uvedené okresný súd zaviazal žalobcu nahradiť žalovanej trovy konania v sume 457,52 Eur a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 662,70 Eur spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, 2x režijný paušál a z náhrady cestovných výdavkov za cestu z Lučenca na Okresný súd Martin, všetko v zmysle ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti vyššie uvedenému rozsudku čo do výroku o trovách konania a čiastočnom zastavení konania podal žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a priznal mu trovy konania zo sumy, ohľadom ktorej mal v konaní plný úspech; alternatívne žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočne zistený skutkový stav a tiež to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V bližších podrobnostiach uviedol, že ešte pred otvorením pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, svoju žalobu zobral čiastočne späť, a to dňa 03.10.2013. Keďže predchádzajúce pojednávania neboli otvorené a boli odročené, na čiastočné späťvzatie žaloby nebolo potrebné súhlasu žalovanej podľa § 96 ods. 3 O. s. p.. Správne mal preto prvostupňový súd konanie čiastočne zastaviť uznesením ešte pred vyhlásením napadnutého rozsudku. Navyše žalobca poukázal aj na skutočnosť, že súdom nebola dodržaná ani lehota v zmysle § 96 ods. 3 O. s. p. veta posledná, kedy súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodol okresný súd až súčasne s vyhlásením napadnutého rozsudku dňa 19. 12. 2013. V nadväznosti na uvedené mal správne prvostupňový súd v uznesení o čiastočnom zastavení konania rozhodnúť aj o trovách konania zo sumy, v ktorej došlo k zastaveniu konania, resp. o trovách konania mohol rozhodnúť aj v konečnom rozhodnutí vo veci, avšak zvlášť o trovách konania pre časť, v ktorej konanie zastavil. V časti o zaplattenie sumy 561,00 Eur s príslušenstvom bol žalobca úspešným účastníkom konania, z danej sumy mal súd rozhodnúť o trovách konania v rámci konečného meritórneho rozhodnutia vo veci, a to podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech žalobcu. S poukazom na uvedené nemožno súhlasiť s právnym posúdením rozhodnutia o trovách konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p.. Toto ustanovenie počítá

s takým neúspechom účastníka konania, o ktorom rozhodol súd svojim meritórnym rozhodnutím a nie rozhodnutím o zastavení konania na základe dispozičného práva navrhovateľa s návrhom na začatie konania. Za ďalšie, vedľajší účastník združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť

právnú pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich

zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Mal za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Z vlastných skúseností mal vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu

vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Ďalej poukázal na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne

navyšuje trovy konania a navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/420/2012, v ktorých vyjadrili dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V zmysle uvedeného žalobca zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na

uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnú pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03. Odhliadnuc od uvedeného nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno podľa žalobcu aplikovať aj na podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba

ich dokazovať a sú významné pre posúdenie veci samej. Činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno z jeho pohľadu považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie, čo v rozhodnutí sp. zn. 10Co/110/2012 potvrdil aj Krajský súd v Žiline. Zastával názor, že skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama osebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom, pričom na podporu svojej argumentácie spomenul rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/329/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoE/218/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/98/2012 a ďalšie. Vo veci nebolo podľa jeho názoru možné aplikovať ani ustanovenie § 137 O. s. p., pretože združenie žalovaných v konaní nezastupuje, v súvislosti s čím poukázal na právny názor Krajského súdu v Prešove, vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nevhodné.

Žalovaná, ako aj vedľajší účastník na jej strane v podanom vyjadrení zo dňa 07. 03. 2014 odvolací súd žiadali, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

Uviedli, že prvostupňový súd správne na rozhodnutie o trovách aplikoval ust. § 142 ods. 2 O. s. p. s poukazom na § 146 ods. 2 O. s. p.. Súčasne o trovách konania rozhodol aj v súlade so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania. V nadväznosti na uvedené poukázali na komentár Občianskeho súdneho poriadku Števček/Ficová, v zmysle ktorého „nie je vylúčené, aby už v uznesení súd rozhodol o trovách tej časti konania, ktorá bola zastavovaná, avšak z hľadiska hospodárnosti konania bude rozumnejšie, aby o celkových trovách rozhodol súd až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí ako celok“. Osobitné rozhodovanie o trovách konania by bolo nehospodárne a neúčelné. Odôvodnenie odvolania žalobcu ignoruje princíp hospodárnosti konania a logicky si rozporuje. Z hľadiska uvedeného prvostupňový súd správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 O. s. p. zohľadňujúc pomer úspechu a neúspechu toho - ktorého účastníka v konaní. Procesný neúspech žalobcu spočíval v späťvzatí časti nedôvodne podanej žaloby. Následne správnym pomerným rozdelením uvedeného dospel k vyjadreniu čistého úspechu v konaní vo výške 72 %. Na strane žalovanej neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať. To isté platí aj ohľadom práva vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, ktoré mu podľa zákona prislúchajú. Treba brať zreteľ do úvahy, že žalovaný spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný aj v dôsledku aktivity združenia, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Nakoľko v prípade žalobcu, ktorý je ekonomicky silným a odborne pripraveným podnikateľským subjektom pôsobiacim v oblasti vymáhania pohľadávok, ktorý zjavne a objektívne nie je nijako odkázaný v obdobných sporoch nechať sa zastupovať advokátom, možno konštatovať, že je to práve žalobca, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravídla nemajetných spotrebiteľov, čo možno hodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žalobcovi v obdobných konaniach (§ 150 ods. 1 O. s. p.). Argumentácia žalobcu, ktorý upiera právo na náhradu trov právneho zastúpenia aj vedľajšiemu účastníkovi, je v príkrom rozpore so zákonom a princípom rovnosti zbraní a možno ju hodnotiť ako bezprecedentnú snahu dodávateľa o znefunkčnenie činnosti spotrebiteľského združenia. Pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol zákonný nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu až znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme len vyhovovalo ekonomickým záujmom žalobcu, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami ako žalobca. V predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva a aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktačnom procese. Tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania spotrebiteľov a subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Súčasne s podaním vyjadrenia si žalovaná, ako aj vedľajší účastník uplatnili trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 30,09 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej podľa § 220 O. s. p. zmenil a vo výroku, ktorým zaviazal žalobcu nahradiť žalovanej trovy konania podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Vychádzajúc z odvolacích dôvodov sa odvolací súd v súvislosti s preskúmaním napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, najskôr zaoberal tým, či v súvislosti s nerozhodnutím o čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcu, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 10. 10. 2013, v lehote 30-tich dní od späťvzatia, nedošlo k takej vade konania, ktorá by zakladala vecnú nesprávnosť odvolaním

napadnutého rozhodnutia, resp. by takýmto postupom došlo na strane žalobcu k odňatiu možnosti na konanie pred súdom.

Podľa § 96 ods. 1 až 3 O. s. p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na začatie, a to v časti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkovo, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takomto prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30-tich dní od späťvzatia návrhu.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, napr. právo na doplnenie alebo opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu a pod..

V danom prípade zobral žalobca žalobcu v časti späť reagujúc zrejme na odpor vedľajšieho účastníka namietajúceho v časti premlčanie ešte na prvom pojednávaní dňa 03. 10. 2013, a preto v danom prípade nebol potrebný súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby. Pokiaľ okresný súd o čiastočnom späťvzati žaloby nerozhodol hneď na uvedenom pojednávaní, ale až súčasne s vyhlásením rozsudku dňa 19. 12. 2003, podľa názoru odvolacieho súdu sa nedopustil procesného pochybenia vedúceho k nesprávosti odvolaním napadnutého výroku, resp. k odňatiu možnosti na konanie pred súdom na strane žalobcu, pretože správne v súlade so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania uprednostnil rozhodnutie o trovách ako celku. S poukazom na priebeh konania sa odvolací súd stotožnil s vyjadrením žalovanej, že osobitné rozhodnutie o trovách konania by bolo nevhodné a neúčelné. V nadväznosti na dôvod čiastočného späťvzatia okresný súd vyvodil tiež správny právny záver, že žalobca v časti, v ktorej žalobu zobral späť, zavinil procesne zastavenie konania. S ohľadom na uvedené a výsledok konania okresný súd potom na rozhodnutie o trovách konania správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 O. s. p., zohľadňujúc pritom pomer úspechu a neúspechu tohto účastníka v konaní. Prvostupňový súd preto správne zaviazal žalobcu nahradiť žalovanej všetky účelne vynaložené trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a spísanie odporu), úkon á 151,05 Eur plus režijný paušál 7,81 Eur a 20% DPH. Ďalej sa právny zástupca žalovanej zúčastnil troch pojednávani (dňa 03. 07. 2013, 03. 10. 2013 a 19. 12. 2013), za čo tiež patrí žalovanej odmena. K trovám právneho zastúpenia bolo potrebné pripočítať náhradu cestovného. Celkovo boli trovy žalovanej priznané v sume 457,52 Eur, všetko v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Keďže odvolací súd sa s právnym posúdením rozhodnutia o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v celom rozsahu stotožnil, rozhodnutie okresného súdu v tejto napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. Takisto ako vecne správny potvrdil výrok o zastavení konania.

Pokiaľ však už išlo o ďalší napadnutý výrok, o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej zastúpeného advokátom, tak v danom prípade už odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné.

Zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom nemalo v danej veci opodstatnenie, keďže samotnou úlohou spotrebiteľských združení je ochrana práv spotrebiteľov.

Oprávnenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vystupovať v konaní ako vedľajší účastník vyplýva z výslovného znenia § 93 ods. 2 O. s. p. Je zjavné, že vstup takejto osoby do konania je v princípe motivovaný snahou aktívne presadzovať práva spotrebiteľa s cieľom zabezpečiť čo najširšiu ochranu spotrebiteľských záujmov. Z obsahu ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že postavenie spotrebiteľského združení v konaní ako účastníka je podmienené tým, že ochrana spotrebiteľa je hlavnou náplňou jeho

činnosti, alebo je táto osoba uvedená v zozname oprávnených osôb vedenom Európskou komisiou. Aktuálna právna úprava umožňujúca združeniu na ochranu spotrebiteľa vystupovať v civilnom procese bola prijatá do nášho právneho poriadku s cieľom presadiť záujmy spotrebiteľa. Pokiaľ takéto združenie vzniklo s deklarovaným cieľom chrániť spotrebiteľské práva a následne na tomto princípe vstúpilo do konania, je zjavné, že malo v zmysle právnej úpravy disponovať špecifickými odbornými vedomosťami, ktoré by boli spôsobilé zabezpečiť kvalifikovaný postup v konaní.

V posudzovanej veci vstúpil do konania vedľajší účastník ako spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom (č.l. 47 spisu). Krajský súd nijako nespochybnuje právo ktoréhokolvek účastníka (aj vedľajšieho účastníka) využiť služby advokáta a nechať sa v konaní zastúpiť. Podstatnou otázkou však v danom prípade bola účelnosť takéhoto postupu, keďže trovy spojené s takýmto zastúpením by mala znášať druhá procesná strana. Ak samotné združenie vzniklo s cieľom podporovať práva spotrebiteľov na Slovensku, javilo sa odvolaciemu súdu nadbytočné využívať osobitné služby advokáta, pokiaľ sa predmet sporu týka hlavného predmetu činnosti vedľajšieho účastníka. Tvrdenia o potrebe kvalifikovaného právneho zastúpenia spochybňujú samotnú podstatu existencie spotrebiteľského združenia a vyvolávajú pochybnosti o špekulatívnych cieľoch jeho založenia a následného vstupu do množstva súdnych konaní. Z obsahu informácií získaných na internetovej stránke <http://oz-hoos.wix.com/hoos> krajský súd navyše zistil, že dotknuté združenie vyvíja zjavne množstvo aktivít v oblasti poskytovania pomoci spotrebiteľom a na tieto účely disponuje množstvom špecifických odborných vedomostí, ktoré sú z pohľadu odvolacieho súdu spôsobilé zabezpečiť riadne zastúpenie účastníka v konaní.

Vedľajším účastníkom nie je nijako upreté právo na náhradu trov konania, ak mu takéto trovy v súvislosti s konaním vznikli. Podľa názoru krajského súdu však tieto trovy nezahŕňajú aj náklady spojené so zastúpením advokátom, za predpokladu, že išlo o opakované a šablónovité úkony hromadne realizované v množstve prebiehajúcich konaniach dokonca bez znalosti obsahu predmetu konania. Účelne vynaložené hotové výdavky si mohol vedľajší účastník uplatniť v súlade s civilno-procesnou úpravou, čo však neučinil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd ďalším odvolaním napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

O trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. v prospech žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech. V jej prípade bol odvolaním napadnutý výrok odvolacím súdom potvrdený. Z uvedeného dôvodu preto žalovanej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 07. 03. 2014 v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v uplatnenej sume 30,09 Eur.

O trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej odvolací súd takisto rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. avšak v prospech žalobcu, ktorý mal vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v odvolacom konaní plný úspech. Odvolací súd mu preto priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - podanie odvolania vo výške 100,28 Eur s DPH v zmysle § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pozostávajúcich z 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon vo výške 90,63 Eur s DPH a režijného paušálu k právnenému úkonu vo výške 9,65 Eur s DPH.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.